

Tela koja ništa ne znače

Politike tela i telo politike

General Atomics, *Sky-Warrior ERMP UAV System*, 2005.

Politika tela počinje sa ljudskom svešću o osobenostima telesnosti i njenom mestu u svakodnevnom iskustvu. Umetnost je uvek telesna na performativnom i receptivnom planu i konceptualizuje telesnost na mnogo različitih načina.

Telo kao fenomen istraživanja: Leonardo.

Mehaničko, industrijsko telo: Muybridge, Marey.

Transparentno telo: Veronika Bromova, Cindy Sherman.

Društveno telo: August Sander, Duane Hanson.

Sujetno, ranjivo i trošno telo: reklama i mediji, Jan Švankmajer, Marjan Crtalić.

Telo bola, zadovoljstva i prenemaganja: Body Art, Bob Flanagan, Franco B, Andres Serrano, pornografija (i njena postšezdesetosmaška komercijalizacija u obliku “seksualne revolucije”).

Nemoguće, svemoćno, virtuelno i nepotrebno telo: sci-fi, Stelarc.

Telo kao tehnološki interfejs (suprotno McLuhanovom konceptu tehnologije kao telesnog produžetka): savremeno ratovanje, na primer kompjuterska igra *America's Army*.

Hibridno telo: Patricia Piccinini, John Carpenter (*The Thing*), Chapman Bros..

Telo aktivizma, politike i ideologije: Naci (Arno Brecker), takođe videti dokumentarne filmove Adama Curtisa *Pandora's Box*, 1992.; *The Mayfair Set*, 1999.; *The Century of the Self*, 2002.; *The Power of Nightmares*, 2004.; *The Trap (What Happened to Our Dreams of Freedom)*, 2007.

Pretenciozno i budalasto telo umetnika: Joseph Beuys, Marc Quinn, Huan Muñoz.

Besmisleno, inflatorno, potrošačko telo: Braco Dimitrijević, Spencer Tunick, Sze Tsung Leong.

Telo podsmeha: Woody Allen, Marx Bros., John Currin.

Ambivalentno telo: Anthony Gormley, Lewis Carroll, David Levinthal, Jean-Auguste Dominique Ingres, Rineke Dijkstra, Valerie Belin.

Bez obzira na mnoštvo prikazanih i mogućih primera, nije ni malo lako da (u umetnosti i van nje, danas i bilo kada) ljudsko telo znači nešto posebno, da kreativnim prevazilaženjem banalnosti svog genetskog ili kultunog statusa postigne određeni smisao, odnosno da “nešto” postane “neko”.

Bibliografija:

Peter Weibel (ed.), *Phantom der Lust*, Neue Galerie, Graz, 2003.

Džudit Batler, *Tela koja nešto znače: o diskurzivnim granicama 'pola'*, B92, Beograd, 2001.

Filmografija:

Billy Wilder, *One, Two, Three*, 1961.

Alan J. Pakula, *The Parallax View*, 1974.

Chris Gerolmo, *Citizen X*, 1995.

Don Siegel, *Invasion of the Body Snatchers*, 1956.

John Frankenheimer, *Black Sunday*, 1977.

John Irvin, *The Dogs of War*, 1981.

John Schlesinger, *Marathon Man*, 1976.

Leni Riefenstahl, *Olympia Teil 1 & Teil 2*, 1938.

Roland Joffé, *The Killing Fields*, 1984.

William Friedkin, *The Exorcist*, 1973.